

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen"

KOM(2007) 414 slutlig

(2008/C 224/15)

Den 18 juli 2007 beslutade kommissionen att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

"Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen"

Facksektionen för jordbruk, landsbygdsutveckling och miljö, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 29 april 2008. Föredragande var **Stéphane Buffet**.

Vid sin 445:e plenarsession den 28–29 maj 2008 (sammanträdet den 29 maj) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 97 röster för, inga röster emot och 1 nedlagd röst.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Det är uppenbart att frågan om vattenbrist och torka bör diskuteras inte bara som en miljöfråga utan också som en nödvändig faktor för långsiktigt hållbar ekonomisk tillväxt i Europa, det vill säga som ett problem av strategisk betydelse.

1.2 Människor och familjer behöver vatten för att leva, men denna resurs är nödvändig också för många ekonomiska sektorer, inte minst jordbruket och livsmedelsindustrin som arbetar med levande råmaterial.

1.3 I kommissionens meddelande påpekas förtjänstfullt problemets betydelse, och ett antal riktlinjer fastställs dels för att bekämpa vattenbrist och torka, dels för att ta fram möjligheter till anpassning till en ny situation.

1.4 De klimatförändringar som konstaterats av forskare och människor i allmänhet skulle kunna försämra situationen, och det finns skäl att snabbt genomföra de åtgärder som kommissionen förordar.

1.5 Det är förvisso sant att läget inte är detsamma i alla medlemsstater, och det finns skillnader mellan södra och norra Europa och mellan östra och västra Europa. Ändå berörs alla medlemsstater, och perioder av sommartorka har även drabbat de nordiska länderna.

1.6 Därför bör skillnaderna inte hindra antagandet av en samordnad europeisk politik eller praktiska åtgärder som är anpassade till konkreta situationer i medlemsstaterna – det finns nämligen ingen färdig lösning för hela EU.

1.7 EESK efterlyser därför ett kraftfullt och systematiskt genomförande av de åtgärder som presenteras i föreliggande meddelande.

1.8 När det gäller vattenpriset understryker kommittén att prispolitiken kan visa sig ineffektiv om en stor del av vattenuttaget varken mäts eller registreras. EESK menar därför att

kommissionen bör föreslå medlemsstaterna en lämplig definition av vad som ingår när det gäller vattenanvändning.

1.9 EESK förordar att man skapar en europeisk webbplats med förvaltningsplanerna för avrinningsområden där de lokala myndigheterna kan finna förebilder för utarbetandet av de egna planerna samt förbättra sin information.

1.10 När det gäller fördelningen av de ekonomiska resurser som finns för vattenförvaltning föreslår kommittén att kommissionen anpassar sin stödnivå i förhållande till behovet av en rationell vattenanvändning och bevarande av vattenresurserna för att stimulera de lokala myndigheter som inte tar sitt ansvar att ändra sina metoder, utan att för den skull försämrade för de regioner som redan gör stora insatser på området.

1.11 För att förbättra riskhanteringen med avseende på torka anser kommittén att EU bör uppmuntra samordning mellan de förebyggande åtgärderna och brandbekämpning inom ramen för den europeiska räddningstjänstmekanismen.

1.12 När det gäller distributionsinfrastrukturen rekommenderar EESK att man studerar möjligheten till underjordisk lagring och återföring av vatten till grundvattenlagren. Kommittén anser att man inte direkt bör avfärda alla tankar på vattenöverföring inom en och samma medlemsstat, men att denna måste vara en del av en helhetslösning för att undvika slöseri med vattenresurser, som bör förvaltas med största försiktighet och med hjälp av den mest avancerade tekniken för kontroll av användningen (¹).

1.13 För att främja rationellt vattenutnyttjande förordar kommittén avancerad teknik för mätaravläsning och anpassad fakturering. EESK understryker också vikten av god praxis på jordbruksområdet, och förordar återplantering av skog, återplantering av häckar i regioner där det är lämpligt och möjligt samt främjande av hållbar teknik för dränering och bevattning med stöd från landsbygdsutvecklingspolitikens fonder. Utnyttjandet

(¹) Vid den offentliga hearingen i samband med studiebesöket i Murcia den 3 april 2008 kunde man konstatera att sådan genomtänkt och rimlig teknik redan finns på marknaden. För övrigt kan ökenspridning bekämpas genom odling och genom plantering av träd.

av vatten inom jordbruket blir successivt bättre, men bör fortsätta att förbättras med hjälp av instrument som modernisering och sparsam bevattning. Man bör därför understryka behovet av att fördjupa och utveckla forskning och ny teknik inom jordbruket. Kommittén betonar betydelsen av individuella system för vattenbesparing, återvinning och sanering, framför allt i områden med gles bebyggelse.

1.14 När det gäller att öka kunskaperna och samla in uppgifter föreslår EESK att man inrättar en webbsida, tillgänglig för lokala och regionala aktörer, där man kan ladda ner klimatparametrar från IPCC:s globala modeller.

2. Innehållet i meddelandet

2.1 Problemen med vattenbrist och de allt oftare förekommande perioderna av torka har blivit uppenbara i Europa, inte bara i de regioner där sådant redan tidigare har inträffat, utan på hela kontinenten. Andelen flodområden som berörs av allvarliga problem med vattenförsörjning i EU kan stiga från 19 % i dag till 39 % 2070. Södra, centrala och västra Europa är hårdast drabbade.

2.2 Antalet regioner och människor som berörs av torka har ökat med 20 % under de senaste 30 åren. Förutom de mänskliga kostnaderna orsakar dessa perioder av torka ekonomiska kostnader. Torrperioden 2003 kostade den europeiska ekonomin minst 8,7 miljarder euro. En granskning av vattenutnyttjandet i världen visar på stora skillnader. En amerikan förbrukar i genomsnitt 600 liter vatten per dag, en europé 250–300, en jordanier 40 och en afrikan 30 liter! Inför en bristsituation bör alla sträva efter att förändra sina vanor, men insatser måste sättas in där de kan ha den största effekten. Jordbruket är den mest vattenkrävande sektorn (71 % av vattenuttaget), följt av industrin (20 %) och privathushållen (9 %) ^(?).

2.3 Som svar på en begäran från rådet (miljö) i juni 2006 föreslår kommissionen alltså en serie strategiska alternativ på det europeiska planet:

- Rätt prissättning för vatten.
- Effektivare tilldelning av vatten och vattenrelaterade bidrag
- Finansiering av effektiv vattenanvändning.
- Utveckling av riskhanteringsplaner för torka.
- Förbättrad användning av EU:s solidaritetsfond och EU:s mekanism för skydd och beredskap.
- Främjande av vattneffektiv teknik och metodik.

^(?) Källa: *Atlas pour un monde durable*. Michel Barnier. Edition Acropole.

— Ett informationssystem för vattenbrist och torka i Europa.

— Forskning och teknisk utveckling.

2.4 Kommissionen har på så sätt för avsikt att skapa en effektiv strategi för vattneffektivitet som kan utgöra ett väsentligt bidrag till kampen mot klimatförändringar och EU:s satsningar för att återuppliva och stärka sin ekonomi.

2.5 Europeiska rådet ^(?) har understrukit att problemen med vattenbrist och torka bör hanteras separat, inte bara på europeisk nivå utan på internationell nivå, och har pekat på behovet av ett övergripande ramdirektiv för vatten.

2.6 Rådet har av kommissionen begärt en uppföljning av genomförandet av meddelandet, samt en översyn och en vidareutveckling för perioden fram till 2012 av EU:s strategi i frågan.

2.7 EESK tänker inte göra någon ytterligare granskning, vilket skulle vara överflödigt, utan föredrar att kommentera de förslag till lösningar som lagts fram, att komplettera dessa och framför allt att föreslå och stimulera konkreta lösningar.

2.8 Frågorna om vattenbrist och torka i EU berör flera politikområden. De kan för kommissionens del falla inom olika generaldirektorat, t.ex. GD Jordbruk, GD Miljö eller GD Regionalpolitik, eftersom det handlar om jordbruk, vattenpolitik, klimatförändringarna, krishantering och organisationen av räddningstjänsten i Europa. Kommissionen bör uppmärksam vaka över att problem i samband med vattenhantering behandlas sektorsövergripande.

3. Allmänna kommentarer

EESK:s kommentarer följer meddelandets disposition.

3.1 Vattenpriset

3.1.1 Kommissionens diskussion ska ses mot bakgrund av ramdirektivet om vatten. Kommissionen beklagar att de ekonomiska instrumenten inte har använts i tillräcklig utsträckning, och understryker att prispolitiken kan visa sig ineffektiv om en stor del av vattenuttagen varken mäts eller registreras av myndigheterna.

3.1.2 Många medlemsstater tillämpar dessutom restriktiva definitioner av vattenanvändning och nyttjare. Genom att en begränsad betydelse ges åt begreppet vattenanvändare – distribution av dricksvatten och vattenrening – och genom att inte beakta bevattning, navigation, vattenkraftsverksamhet, skyddet mot översvämningar osv. har vissa medlemsstater begränsat omfattningen när det gäller full kostnadstäckning och effektiv prissättning för olika typer av vattenanvändning.

^(?) Europeiska rådets möte i Bryssel den 14 december 2007: Ordförandeskapets slutsatser 16616/1/07 rév. 1, s. 17.

3.1.3 EESK:s förslår därför att kommissionen ålägger de medlemsstater som är alltför "restriktiva" när det gäller definitionen av vattenanvändning och användare att se över sitt arbetssätt, till exempel i förhållande till en förteckning över vattenanvändningsområden, och motivera avvikelser. Det vore intressant att fastställa kriterier för en hierarki i fråga om vattenanvändning, som också skulle kunna fungera som stöd vid upprättandet av en klok prissättning.

3.1.4 Kommittén förordar också inrättandet av ett program för forskning i tillämpad ekonomi för att simulera finansiella och samhällsnyttiga flöden i olika typer av utnyttjande av vattnet och dess kretslopp i ett avrinningsområde.

3.1.5 Diskussionerna om rätt vattenpris bör förtydligas genom en ekonomisk analys av kostnader och fördelar i samband med vattenanvändning för samtliga verksamhetsområden och för konsumenter, användare och skattebetalare.

3.1.6 Kommittén vill också göra kommissionen uppmärksam på den tendens som vissa medlemsstater – på grund av otillräcklig avgränsning av vattenanvändningen – har att överföra kostnaden för bevarandet av resurserna på konsumenterna i städerna, vilket gynnar användare inom jordbruk och industri. Om priserna för användarna inom jordbruket skulle öka bör en skälig tariff fastställas.

3.1.7 EESK menar att en prissättning som kraftigt stimulerar vattenbesparing bör användas för att inte effekten ska förtas av de kostnader som härrör från att prissättningen blir mer komplex. Kommittén påminner om att den första besparingsåtgärden är att underhålla distributionsnätet ordentligt och bekämpa läckor, som ibland kan leda till otillåtligt resursslöseri. Slutligen noterar kommittén att prissättningen inte kan lösa alla problem, och att en reglering i stället kan krävas för att man ska kunna prioritera mellan olika vattenanvändningsområden.

3.1.8 I de fall då vattnefterfrågan inom andra sektorer än jordbruket är säsongsbetingad, vilket ofta är fallet på semesterorter, vore det lämpligt med en tudelad prissättning. Den skulle utgöra en faktor för att åstadkomma rättvisa mellan bofasta förbrukare och tillfälligt bosatta när det gäller fördelningen av de fasta kostnaderna för systemet.

3.2 Effektivare tilldelning av vatten och vattenrelaterade bidrag

3.2.1 Kommissionen konstaterar att den ekonomiska utvecklingen i vissa avrinningsområden kan ha en negativ inverkan på vattentillgången och framhåller att man måste ta särskild hänsyn till avrinningsområden med vattenstress eller vattenbrist.

3.2.2 EESK anser att man bör inrätta en europeisk webbplats med avrinningsområdesplaner under tillsyn av Europeiska miljöbyrån, och/eller av kommissionen, med konkreta exempel på avrinningsområdesplaner. Denna bör särskilt rikta sig till lokala myndigheter och behöriga berörda myndigheter.

3.2.3 De lokala aktörerna skulle på denna kunna finna exempel på metoder, målsättningar, lösningar och ekonomiska

beräkningar. Detta skulle kunna leda till stora tidsbesparingar när man utarbetar dessa planer.

3.2.4 Vi vet mycket väl hur jordbruket påverkar vattenresurserna. Man bör stimulera en effektivare vattenanvändning genom att främja t.ex. hållbar bevattning och dikning (t.ex. genom droppbevattning). Man måste utnyttja hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2008 för att ta större hänsyn till problemen med den stora vattenanvändningen i den gemensamma jordbrukspolitiken olika styrmedel. Önskan om en total frikoppling av stöden skulle sålunda kunna knytas till ett ökat stöd för vattenförvaltning inom ramen för programmen för landsbygdsutveckling. Man bör också inrätta särskilda styrmedel för att hantera risken för torka i jordbrukssektorn.

3.2.5 Kommissionen skulle rent generellt kunna anpassa stödnivån i förhållande till en rationell vattenanvändning och bevarandet av vattenresurserna (t.ex. 5–10 % kring den högsta stödnivån) särskilt vad gäller Sammanhållningsfonden. Detta kriterium, som skulle redovisas tydligt när man undersöker eller infordrar anbud på ett projekt (vid anläggning), skulle på initiativ av den myndighet som erhållit gemenskapsstöd underkastas en granskning inom fem år efter projektets genomförande. Det kompletterande stödet skulle som belöning för de prestationer som konstaterats dras av från det belopp som ska betalas tillbaka för investeringen.

3.2.6 Kommittén anser att det ur ett ekonomiskt perspektiv och för den hållbara utvecklingens skull är rätt att hålla de sammanlagda kostnaderna för projekt rörande tillgång till dricksvatten eller vattenrening nere. Med sammanlagd kostnad avses här det nuvarande nettovärdet av investeringen och kostnaderna för drift, underhåll och förnyelse över en längre period.

3.2.7 Framför allt kommissionen bör därför främja projekt med urvalskriterier och garantier i linje med denna ansats i syfte att sprida god praxis för rationell vattenanvändning och bevarande av vattenresurserna.

3.2.8 Hela detta angreppssätt ligger i linje med kommissionens önskan att i första hand stödja åtgärder som syftar till att främja en sparsam och rationell användning av denna resurs. Man bör sträva efter att göra denna politik samstämmig med åtgärderna i fråga om vattenförbrukande biobränslen.

3.3 Förbättrad hantering av risken för torka

3.3.1 Kommissionen vill uppmuntra utbyte av god praxis.

3.3.2 EESK anser att man bör använda satelliter för att varje vår som ett komplement till lokala meteorologiska analyser kartlägga riskerna för torka och underskott i jordbruksproduktionen samt brandfaran. I samband med detta bör man också använda sig av uppgifterna från de avrinningsplaner som redan utarbetats. Jordbrukarna och deras sammanslutningar skulle sedan få tillgång till dessa uppgifter för att kunna hantera risken.

3.3.3 Kommittén anser att man inte bara bör ägna sig åt krishantering utan också åt att hantera risken för torka. Krishantering kan dock, som vi kunde se i Grekland under de katastrofala bränderna sommaren 2007, förbättras ytterligare. EU skulle kunna underlätta och främja driftskompatibiliteten mellan de åtgärder som vidtas för att förebygga och bekämpa bränder, arbetet med att standardisera utrustningen, användningen av containrar för dieselpumpar samt gemensamma övningar. Det handlar här om ett konkret tillämpningsområde för EU:s mekanism för skydd och beredskap.

3.3.4 Den möjlighet som kommissionen nämner, att man kan använda sig av EU:s solidaritetsfond, i ändrad och anpassad form, för att lindra följderna av allvarlig torka, bör naturligtvis beaktas. Man borde också inrätta försäkringar mot följderna av perioder av torka, framför allt för de jordbrukare som är de första offren.

3.4 Ytterligare infrastruktur för vattendistribution

3.4.1 Kommissionen tänker här på kollektiva åtgärder. I vissa fall kan man också tänka sig enskilda initiativ. Man bör dock samtidigt framhålla hierarkin i vattenanvändningen.

3.4.2 I meddelandet nämns i alla händelser möjligheten att föra över vatten mellan avrinningsområden, att bygga fördämningar och mindre fördämningar under mycket reglerade former men också återanvändning av avloppsvatten och avsaltning. Vid återanvändning av vatten är problemet att föroreningar ackumuleras under återanvändningscyklerna. Man bör därför lansera eller stödja ett forskningsprogram för att utveckla en modell för hur koncentrationen av föroreningar förändras under loppet av flera cykler, så att man kan komma fram till stabiliseringskriterier och avgöra när koncentrationen av föroreningar når sådana gränsvärden att systemets förmåga till självrening äventyras.

3.4.3 Avsaltning leder till två slags problem: å ena sidan energiproblem, å andra sidan miljöproblem på grund av de biprodukter och det saltkoncentrat som uppstår.

3.4.4 Man skulle kunna tänka sig ett program för avsaltning med hjälp av solvärme i en rad av mindre anläggningar som tekniskt stöd från Europa till de utvecklingsländer som har problem med torka.

3.4.5 Rent generellt bör man främja forskning och utveckling av teknik för att spara vatten eller för att fylla på grundvattenlagren (till exempel genom ny gatubeläggning i städerna) och bioteknik som skulle göra det möjligt att utveckla ett mindre vattenintensivt jordbruk.

3.4.6 Man bör slutligen också undersöka möjligheten till underjordisk lagring och återföring av vatten till grundvattenlagren. Man bör här välja ut pilotprojekt och fastställa normer för det vatten som lagras, normer som både måste vara realistiska och skydda underliggande jordlager. Frågan om grundvattnet gäller både mängden vatten och kvaliteten, eftersom grundvattnet också utsätts för föroreningar. I samband med

detta bör man ägna särskild uppmärksamhet åt de industriaktiviteter som förbrukar mest vatten och som å ena sidan tömmer lagren och å andra sidan riskerar att förorena dem.

3.4.7 EESK uppmanar dessutom kommissionen att undersöka möjligheterna att överföra vatten mellan olika regioner. Det kan vara önskvärt att man för över vatten från vattenrika till vattenfattiga områden, också ur ett europeiskt perspektiv, till exempel för att trygga självförsörjningen inom jordbruket om vattenanvändningen i det mottagande området är effektiv och sparsam. Med tekniska åtgärder, avgifter och bestämmelser måste man förhindra följdläckor på annat håll, dvs. att det kollektiva stödet till en sektor "som förtjänat det" leder till att vattenförbrukningen inom icke-prioriterade sektorer ökar.

3.4.8 EESK anser att EU-länder och tredjeländer med gemensamma floder som korsar EU:s yttre gräns måste samordna sina åtgärder vid en eventuell reglering av sina floder.

3.5 Främjande av vattneffektiv teknik och metodik

3.5.1 Kommissionen anser att användningen av vattneffektiv teknik skulle kunna förbättras avsevärt. Bortsett från bekämpningen av läckor – som är omfattande inom vissa nät – och spill öppnar moderniseringen av vattenförvaltningsmetoderna intressanta framtidsutsikter.

3.5.2 De åtgärder som kommissionen förespråkar är helt klart önskvärda (standarder för vattenförbrukande konstruktioner, byggnaders vattenprestanda, prestandaindikator, anpassning av ekonomisk verksamhet till vattenbrist...).

3.5.3 Man bör också beakta möjligheten att använda "grävatten", men man bör vara medveten om att detta kräver investeringar, framför allt i separata avloppsledning och förebyggande åtgärder. Man bör också mer systematiskt beakta möjligheten till användning av regnvatten.

3.5.4 Det finns en teknik som ser lovande ut: avancerad mätaravläsning (*smart metering*) och anpassad fakturering. Mättekniken och tekniken för elektronisk överföring av förbrukningsdata gör det nämligen möjligt att liksom i elsektorn införa olika typer av tariffer. Abonnenten skulle i så fall kunna teckna ett abonnemang som inte bara passar den egna situationen bäst utan också möjliggör större besparingar: säsongtariff, fast tariff, låglasttariff m.m.

3.5.5 För att bevara vattenresurserna och motverka översvämningar, erosion och de föroreningar som detta leder till, bör politiken för att skydda landsbygds miljön kraftfullt stimulera återbeskogning och plantering av häckar på de platser där detta är möjligt och lämpligt samt bevara kulturväxterna. Kartläggning av behoven och övervakning skulle kunna ske med hjälp av moderna geografiska informationssystem. Genom det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling bör man stimulera den jordbruksrelaterade grundforskningen i syfte att skapa växter med större motståndskraft mot torka.

3.5.6 När det gäller jordbruksmetoderna bör man också stimulera hållbar dikning och bevattning och rent generellt också användningen av bästa möjliga metoder. I anslutning till dräneringsdikena och framför allt på de platser där man anlagt övergångar bör man sätta av lokala lagringsplatser för att bromsa ansamlingen av vatten, erosionen och de föroreningar som detta leder till och för att vattnet ska sugas upp av jorden igen. På dessa lagringsplatser skulle det förstås krävas vattenrening, en fråga som bör studeras tillsammans med sakkunniga.

3.6 Främjande av en vattenbesparingskultur i Europa

3.6.1 Vi kan inte göra något annat än att instämma i kommissionens överväganden: Certifiering och märkning är rätt sätt att främja en effektiv och sparsam vattenanvändning. När det gäller märkning bör man dock notera att det är populärt med miljömärkning och att det finns en risk för att informationen blir obegriplig genom en mängd olika märkningar.

3.6.2 Det organiserade civila samhället som helhet, arbetsmarknadens parter och föreningsvärlden bör, liksom även utbildningssektorn, mobiliseras för att bidra till denna nya vattenbesparingskultur. När det gäller de tekniska aspekterna får man vid utbildning av tekniker och spridning av ny teknik inte göra om de fel som gjorts tidigare, framför allt när det gäller vattenförvaltningen i städerna.

3.6.3 Utbudet av anordningar för uppsamling av regnvatten eller återanvändning av "gråvatten" för enskilda hushåll blir allt större. Detta kan förklaras med framväxten av den sparsamhetskultur som kommissionen eftersträvar. Den rättmätiga strävan efter besparingar får dock inte leda till en individualistisk strävan efter självförsörjning, som tekniskt och ekonomiskt skulle undergräva den offentliga vattenförsörjningen och vattenreningen, som bidragit och bidrar till stora framsteg i fråga om hygien och livslängd. I vårt utvecklade samhälle har man nämligen glömt att vatten inte bara är en förutsättning för liv utan också kan hota liv.

3.6.4 Individuella icke-kollektiva system för att spara, återanvända och rena vatten kan alltså vara en intressant lösning för glesbygdsområden. I städerna är den ekonomiska och sociala nyttan av dem mindre uppenbar, utom i de fall där system för att samla upp regnvatten och för återanvändning – även om det handlar om privat vatten – behandlas och används av de allmännyttiga företagen.

3.7 Ökad kunskap och bättre datainsamling

3.7.1 Kommissionen noterar att det behövs tillförlitliga uppgifter om omfång och effekter av vattenbrist och torka. Vi kan bara instämma i önskan om en årlig europeisk bedömning

och ett maximalt utnyttjande av tjänsterna för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) som ett data- och övervakningsverktyg för vattenpolitiken. Universiteten och forskningscentrumen bör uppmuntras att utarbeta studier rörande vatten, bevarandet av vattenresurserna och hur man kan öka resurserna genom att utveckla ny teknik.

3.7.2 Kriterierna för den inventering av förteckningarna över vattenförekomster som ska ske enligt ramdirektivet om vatten bör göras enhetliga. I praktiken råder det stora skillnader mellan medlemsstaternas rapporter, både om man ser till storleken på de områden som undersöks och omfånget på uppgifterna om vattenkvaliteten och den biologiska mångfalden.

3.7.3 EESK uppmanar därför kommissionen att påskynda de specialiserade kommittéernas arbete med att följa upp tillämpningen av ramdirektivet om vatten och att offentliggöra uppgifter om medlemsstaternas framsteg i resultatavslutningar för att föra arbetet framåt och främja konvergens.

3.7.4 Man bör vara realistisk och inte vänta tills alla resultat och handlingsplaner blivit enhetliga och högkvalitativa utan koncentrera insatserna på de mest känsliga områdena. Dessa områden skulle kunna väljas ut på initiativ av medlemsstaterna men enligt gemensamma kriterier (bristande nederbörd och en definition av det geografiska området).

3.7.5 Om informationen om tendenserna i klimatutvecklingen fick så bred spridning som möjligt, skulle det bli lättare att göra de lokala och regionala aktörerna medvetna om risken för vattenbrist och mer generellt om effekterna av klimatförändringarna,

3.7.6 Mot denna bakgrund föreslår EESK konkret att man skapar en webbsida, som eventuellt kan ingå i *Water information system for Europe* (WISE), där sådana klimatparametrar som nederbörd, avdunstning, temperatur, vindhastighet och solljus, som ingår i de globala modeller som utarbetats av den mellanstatliga panelen för klimatförändringar, skulle kunna laddas ned. (I samma anda som projekten PRUDENCE eller ENSEMBLES, men mer systematiska till sin täckning och med numeriska data vid sidan om de grafiska).

3.7.7 De uppgifter som läggs ut måste vara aktuella och vetenskapligt förankrade. Detta arbete skulle anförtros åt en grupp av europeiska laboratorier som ingår i den mellanstatliga panelen.

3.7.8 EU skulle kunna finansiera utvecklingen av denna webbsida. Med en låg nedladdningsavgift skulle man kunna stödja forskningsarbetet vid de laboratorier som bidrar till att utveckla modellerna.

Bryssel den 29 maj 2008

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Dimitris DIMITRIADIS